

◆ ಬರೆಯಲು ಕುರುಮಾಡಿದಾಗ ಯಾರಿಗೂ ಬರೆದದ್ದನ್ನು ತೋರಿಸಲಿಲ್ಲವೇ?
ಇಲ್ಲ.

◆ ನಿಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಗೆ?

ಆಕೆಗೆ ಮೊದಲ ಕಾದಂಬರಿಯ ಮೊದಲ ಕರಡನ್ನು ಓದಲು ಕೊಟ್ಟೆ. ಆಕೆ ಅದನ್ನು ಓದಲೇ ಇಲ್ಲ ಅನ್ನುತ್ತಾಳೆ! ಅದು ಅವಳನ್ನು ಇಂಪ್ರೆಸ್ ಮಾಡಲೇ ಇಲ್ಲ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

◆ ಆಕೆಗದು ಇಷ್ಟವಾಗಲಿಲ್ಲವೇ?

ಇಲ್ಲ. ಮೊದಲನೇ ಸಲ ಬರೆದದ್ದು ಬಹಳ ಕೆಟ್ಟದಾಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಮತ್ತೆಮತ್ತೆ ತಿದ್ದಿ ಬರೆದೆ.

◆ ಈಗ ನೀವು ಪುಸ್ತಕ ಬರೆಯುವಾಗ ಆಕೆ ನಿಮ್ಮ ಬರವಣಿಗೆ ಬಗ್ಗೆ ಕುತೂಹಲ ತೋರಿಸುವುದಿಲ್ಲವೇ?

ಆಕೆಯೇ ನನ್ನ ಪುಸ್ತಕದ ಮೊದಲ ಓದುಗಳು. ಆಕೆ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲೂ ನನ್ನ ಸಂಗಾತಿಯಿದ್ದಂತೆ. ಸ್ಕಾಟ್ ಫಿಟ್ಸ್‌ಗೆರಾಲ್ಡ್ (ಅಮೆರಿಕನ್ ಕಾದಂಬರಿಕಾರ) ಜೆಲ್ಡಾ (ಸ್ಕಾಟ್ ಫಿಟ್ಸ್‌ಗೆರಾಲ್ಡ್ ಹೆಂಡತಿ) ಇದ್ದಂತೆ.

◆ ನಿಮ್ಮ ಇಷ್ಟು ದಿನಗಳ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ಲೇಖಕರ ಗುಂಪಿನೊಂದಿಗೆ ಒಡನಾಟ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿಲ್ಲವೇ?

ನನಗೆ ಒಂಟಿಯಾಗಿರೋದೆ ಇಷ್ಟ. ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಗುಂಪುಗಳು ಇಷ್ಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಿನ್ಸ್‌ಟನ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೆಸ್ಸೋರೆಂಟ್ ಇತ್ತು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಒಮ್ಮೆ ನನ್ನನ್ನು ಊಟಕ್ಕೆ ಕರೆದಿದ್ದರು. ಜಾಯ್ಸ್ ಕರೋಲ್ ಓಟ್ಸ್, ಟೋನಿ ಮಾರಿಸನ್ (ಅಮೆರಿಕನ್ ಲೇಖಕಿಯರು) ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ಅವರನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡಿ ಎಷ್ಟು ಭಯವಾಯ್ತು ಅಂದರೆ ಊಟ ಮಾಡೋಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ! ಮೇರಿ ಮೋರಿಸ್ (ಅಮೆರಿಕನ್ ಲೇಖಕಿ) ಕೂಡ ಅಲ್ಲಿದ್ದರು. ಆಕೆ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯವಳು. ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ ಒಂದೇ ವಯಸ್ಸಿನ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಗೆಳೆಯರಾದೆವು. ಆದರೆ, ಜಪಾನಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಲೇಖಕರನ್ನೂ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರಿಂದ ದೂರವೇ ಉಳಿದಿದ್ದೇನೆ.

◆ 'The Wind-Up Bird Chronicle' ಕಾದಂಬರಿಯ ಬಹುಭಾಗವನ್ನು ಅಮೆರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವಿರಿ. ಅಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದು ನಿಮ್ಮ ಬರವಣಿಗೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಮೇಲೆ ಅಥವಾ ವಸ್ತುವಿನ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಿತೆ?

ಆ ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳು ಅಮೆರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅಪರಿಚಿತನಂತೆ ಬದುಕಿದ್ದೆ. ಅಪರಿಚಿತತೆ ನೆರಳಿನಂತೆ ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಕಾದಂಬರಿಯ ನಾಯಕನಿಗೂ ನನ್ನಂತೆಯೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಯೋಚಿಸಿದಾಗ ಆ ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ಜಪಾನಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದರೆ ಅದು ಬಹುಶಃ ಬೇರೆಯೇ ಪುಸ್ತಕವಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಅಮೆರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಫೀಲ್ ಆದ ಅಪರಿಚಿತತೆಗೂ ಜಪಾನಿನಲ್ಲಿ ಅದು ಫೀಲ್ ಆಗುವುದಕ್ಕೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಅಮೆರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಗಾಢವಾಗಿ ತಟ್ಟಿದ ಈ ಭಾವ ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟತೆಯನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿತು. ಈ ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ಬರೆದದ್ದು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನೇ ನಾನು ನಗ್ನಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡಂತೆ.